

University of Groningen

De kroonprins van Nieuw Links

Hietland, Christiaan Harmen

IMPORTANT NOTE: You are advised to consult the publisher's version (publisher's PDF) if you wish to cite from it. Please check the document version below.

Document Version

Publisher's PDF, also known as Version of record

Publication date:

2019

[Link to publication in University of Groningen/UMCG research database](#)

Citation for published version (APA):

Hietland, C. H. (2019). *De kroonprins van Nieuw Links: Biografie van André van der Louw (1933-2005)*. [, Rijksuniversiteit Groningen]. University of Groningen.

Copyright

Other than for strictly personal use, it is not permitted to download or to forward/distribute the text or part of it without the consent of the author(s) and/or copyright holder(s), unless the work is under an open content license (like Creative Commons).

The publication may also be distributed here under the terms of Article 25fa of the Dutch Copyright Act, indicated by the "Taverne" license. More information can be found on the University of Groningen website: <https://www.rug.nl/library/open-access/self-archiving-pure/taverne-amendment>.

Take-down policy

If you believe that this document breaches copyright please contact us providing details, and we will remove access to the work immediately and investigate your claim.

Downloaded from the University of Groningen/UMCG research database (Pure): <http://www.rug.nl/research/portal>. For technical reasons the number of authors shown on this cover page is limited to 10 maximum.

Stellingen behorende bij het proefschrift
De kroonprins van Nieuw Links.
Biografie van André van der Louw (1933-2005)
Chris Hietland

1. De populariteit die André van der Louw genoot als burgemeester van Rotterdam stond niet in verhouding tot zijn betekenis als bestuurder voor de stad.
2. Van der Louws informele, toegankelijke stijl als burgemeester paste goed bij de politieke cultuur van de jaren zeventig.
3. Voor André van der Louw fungeerden informele verbanden buiten de officiële kaders van de partij steeds als de basis van waaruit hij zich positioneerde in de PvdA. Dankzij de politieke vertrouwelingen om hem heen kon hij uitgroeien tot een vooraanstaande PvdA'er en potentiële opvolger van Joop den Uyl.
4. Van der Louws betrokkenheid bij het jongerentijdschrift *Hitweek* versterkte zijn rebelse imago als Nieuw Linkser.
5. André van der Louw speelde, samen met partijvoorzitter Sjeng Tans en Anne Vondeling, een belangrijke rol bij de integratie van Nieuw Links in de Partij van de Arbeid. Joop den Uyl was, in tegenstelling tot wat Anet Bleich in haar biografie van Den Uyl schrijft, er niet op gericht om Nieuw Links aan de PvdA te binden. (Anet Bleich, *Joop den Uyl 1919-1987, Dromer en doordouwer*, Amsterdam: Balans 2008, pp. 243-245, 251.)
6. Wim Meijers typering van André van der Louw als de *kingmaker* van Joop den Uyl is onjuist, en niet alleen omdat Nieuw Links meermalen probeerde de PvdA-leider van zijn troon te stoten. Cruciaal voor het electorale succes van de PvdA was dat Den Uyl de traditionele sociaaldemocratische achterban bleef aanspreken, eerder ondanks dan dankzij Nieuw Links en Van der Louw. (Margriet van Lith, *Wim Meijer. Tegen de stroom in*, Amsterdam: Nijgh & Van Ditmar 2016, pp. 95-97).
7. De concreetheid die de biografie als vorm van geschiedschrijving kenmerkt, zorgt ervoor dat het genre een waardevolle bijdrage levert aan het onderzoek naar politieke stijl en cultuur.
8. De aantrekkingskracht van de biografie ligt voor een deel in het zicht dat, via het leven van een individu, wordt geboden op gro-

tere historische verbanden en ontwikkelingen. De meerwaarde van het genre is echter bovenal gelegen in het onderscheidende perspectief op het verleden, zowel op de persoon die centraal staat, als op de kringen waarin die zich bewoog.

9. Snor, pijp en berendans waren meesterstaaltjes *personal branding*.
10. Als uitgangspunt zouden particuliere archieven van individuen, die zijn ondergebracht bij een openbare archiefinstelling – zoals die van Joop den Uyl – op zijn laatst dertig jaar na overlijden van de betreffende persoon zonder beperkingen ter inzage moeten zijn. Een partij als de PvdA zou dit als het om haar kopstukken gaat zeker moeten stimuleren.